

blikkelig forlanges ny 20 Mill., og saaledes vil man komme til at fortsætte. Selv om man nu vil mene, at det dog altsammen kun er en Formsag, at man garanterer for disse 20 Millioner Kr. — og alle Mennesker, som bede en anden om at være Kavtionist, mene jo altid, det kun er en Formsag —, saa maa man dog ikke overse, at den hele Foranstaltning ogsaa har sine Skyggesider. Jo mere nemlig Hypotekmarkedet her i Landet er afhængigt af Udlandet, desto mere ville Kalamiteter, som ramme dette, ogsaa komme til at ramme os. Skulde, efter at man har engageret sig saa stærkt med Frankrig, en alvorlig Krise ramme dette Land, ligegyldigt i øvrigt hvorfra den kom, saa kan der jo ikke være mindste Tvivl om, at det ogsaa vil faa en betydelig Virkning paa det danske Obligationsmarked. Ja, hvis man under saadanne Omstændigheder, naar Kursen paa de danske Statspapirer i Frankrig gik ned en 15—20 pCt. eller saa, kunde sidde her i Danmark og købe dem tilbage og tage Fordelen derved, var det en Sag for sig, men det skal man nok lade være med. Det skal der alt for meget til, derom kan der slet ikke blive Spørgsmaal. Overhovedet er det jo ikke den mindste Anke mod dette Lovforslag, at det saa udelukkende tager Sigte paa et bestemt Marked, nemlig det parisiske, paa et bestemt Lands Eyne og Lyst til at laane os Penge. Jeg skal ikke opholde mig ved den Misforstaaelse, som den højtærede Minister gjorde sig skyldig i her og ogsaa i Folketinget, endskønt man har gjort ham opmærksom derpaa dernede, nemlig den, at Frankrig er det bedste Pengemarked i Europa for Obligationer. Det er slet ikke Tilfældet. Kunde man nemlig faa sine Obligationer ind paa det engelske Marked, vilde man jo opnaa betydeligt større Fordel. Men deri har den højtærede Minister jo Ret, at det hidtil ikke er lykkedes. Derfor bør Bestræbelserne særlig rettes paa, om man kan tilvejebringe saadanne Forbindelser, at man efterhaanden kan komme ind der. Det er maaske mange ærede Medlemmer bekendt, at store engelske Institutioner i de senere Aar have anbragt meget betydelige Beløb i Hypoteker her i Danmark, men i ret store Summer ad Gangen, og paa de engelske Børser ere vi jo ikke komme ind.

Den ærede Finansminister har stærkt accentueret, særlig i det andet Ting og i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det kun er Laantagerne, man vil begunstige,

at det kun er den aabne Series Folk, som skulle have Fordel, men at man paa ingen Maade vil begunstige Banker og andre, som sidde med Penge. Deres Obligationer bryder man sig slet ikke om at højne Kursen paa. Det er meget godt, men det kan man blot ikke lade være med, thi det følger jo af sig selv, at naar Kursen paa den aabne Series Obligationer stiger — og det er det, man vil opnaa —, ville alle de Folk, som nu have Penge ledige og skulle købe Obligationer, og som ellers vilde købe af den aabne Serie, spørge: Kunne vi maaske ikke nu købe billigere af de lukkede Serier? Hvis disses Kurser blive staaende, vil det jo absolut blive Tilfældet. Naar den aabne Serie stiger og de lukkede Serier blive staaende, ja saa vil Opmærksomheden vende sig fra det dyrere Papir, som er den aabne Series, til de ældre billigere Papirer, som ere de lukkede Seriers. Men hvad vil den naturlige Følge deraf med Nødvendighed blive? At de sidste Papirer ville stige, og dette vil atter medføre, at alle de, som sidde med de flere Hundrede Millioner Kr. i ældre Papirer, selvfølgelig ville komme til at nyde godt af denne Foranstaltning og faa Fordel deraf. Det kan ingen indvende noget imod, saaledes er nu engang Verdens Gang. Det kan ikke forebygges, der er intet som helst Middel, hvorved man kan forhindre det. Dersom nu dette Tilfælde indtræder, vil man vel altsaa sige: Det have vi ikke kunnet forebygge, men der sker jo da heller ingen Skade derved; det var ganske vist ikke dem, vi havde tiltænkt en Fordel, men det skader dog ikke, at de kære Mennesker ogsaa opnaa en saadan. Ja, det vil man vel sige, men det er dog kun tilsyneladende, thi hvem monstro betaler denne Prisstigning paa de lukkede Seriers Obligationer? Det gøre i meget stort Omfang selve Ejendomsbesidderne derigennem, at de, naar de ville gaa over til den aabne Serie og tage et nyt Laan, nødvendigvis maa købe Obligationer af den lukkede Serie, fordi det dog altid vil være billigere end at betale kontant. Men de maa da betale desto mere, jo højere Kursen er stegen. Hvis der intet var gjort for, at Kursen kunde stige, vilde de faa Obligationerne til en lavere Pris, men nu ere de fulgte med, ere gaaede i Vejret, og derfor bliver det et meget stort Spørgsmaal, om det, de komme til at betale paa den Maade, ikke gaar op imod, hvad de kunne vinde ved det ny Laan. Det er jo saaledes, at alle, der have Kreditforeningslaan — eller omtrent alle, der er meget faa